'Mere anarchy is loosed upon the world:' Megillat Esther ד"ר אביבה זורנברג

1. רמב"ם: הלכות מגילה וחנוכה ב:יח

ּכָּל סִפְּרֵי הַנְּבִיאִים וְכָל הַכְּתוּבִים עֲתִידִין לְבָּטֵל לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ חוּץ מִמְגַלַּת אֶסְתֵּר וַהֲרֵי הִיא קַיֶּמֶת כַּחֲמִשָּׁה חֵמְשֵׁי תּוֹרָה וְכַהֲלָכוֹת שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה שֶׁאֵינָן בְּטֵלִין לְעוֹלָם. וְאַף עַל פִּי שֶׁכָּל זִכְרוֹת יְבֵטַל שֶׁנֶאֱמֵר (ישעיה סה טז) "כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעִינִי". יְמֵי הַפּוּרִים לֹא יִבְּטְלוּ שֶׁנֶּאֱמַר (אסתר ט כח) "וִימֵי הַפּוּרִים הָאֶלֶה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיִּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מְזַרְעָם".

השגת הראב"ד

כל ספרי הנביאים וכו'. א"א לא יבטל דבר מכל הספרים שאין ספר שאין בו למוד. אבל כך אמרו אפילו יבטלו שאר ספרים מלקרות בהם מגילה לא תבטל מלקרותה בצבור, עכ"ל.

2. שפת אמת: פורים תדל"ה

מה שלא קבעו בלילה משתה ושמחה. כי העשי׳ בא אחר הזכירה. ועיקר הזכירה ביום. וכן הוכיחו תוס׳ מדסעודה ביום דעיקר מצות קריאה ביום. ולכך אחר השלמת הזכירה ומעורר ע״י הקריאה הארת הנס כדכתיב יהימים כו׳ נזכרים ונעשים. וכן לעשות אותם ימי משתה ושמחה הוא כנ״ל שע״י הקריאה מתעורר הנס.

3. רש״י: אסתר ט:כו

עַל כֵּן עַל כָּל דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזּאֹת. נִקְבְּעוּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה וּלְכַךְ נִכְתְּבָה לָדַעַת דּוֹרוֹת הַבְּאִים. וּמָה רָאוּ. עוֹשֵׂי הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֵּה שֵׁעֲשָׂאוּם.

וּמָה הָגִּיעַ אֲלֵיהם. מָה רָאָה אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ שָׁנִּשְׁתַּמֵשׁ בִּכְלֵי הַלְּדֶשׁ, "וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם": שֶׁבָּא שָׂטָן וְרָקְד בֵּינֵיהֶם וְהָרָג אֶת וַשְׁתִּי. מָה רָאָה הָמָן שָׁנִּתְקְנֵּא בְמָרְדְּכִי, וּמָה הִגִּיעַ אֵלְיו: שֶׁתָּלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו. מָה רָאָה מָרְדְּכִי שֶׁלֹא יָכָרַע וִלֹא יִשְׁתַּחֵוָה, וּמָה רָאֲתָה אֵסְתֵּר שַׁזְּמִנָה לְהַמָּן.

4. רש״י: אסתר א:א

ַוְיָהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. מֶלֶךְ פָּרַס הָיָה, שֶׁמֶלַךְ תַּחַת כּוֹבֶשׁ לְסוֹף שִׁבְעִים שָׁנָה שָׁל גָּלוּת בָּבֶל.

5. תלמוד בבלי: מגילה יג:

...כיון שנפל פור בחודש אדר שמח שמחה גדולה אמר נפל לי פור בירח שמת בו משה ולא היה יודע... שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד.

6. אסתר רבה: פרק ו:ו

דוד ומרדכי ניתן להם רמז וחשו

מָרְדֵּכִי, וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מָרְדֵּכִי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים, אָמַר אֶפְשָׁר לְצַדֶּקֶת זֹאֹת שֶׁתִּנָשֵׂא לְעָרֵל, אֶלֶּא שֶׁעָתִיד דָּבָר גָּדוֹל שֶׁיֵאָרַע עַל יִשְׂרָאֵל וַעֲתִידִים לְהִנָּצֵל עַל יָדֶיהָ.

7. תלמוד בבלי: סוטה יב:-יג.

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן וגו' אחות אהרן ולא אחות משה אמר רב עמרם אמר רב ואמרי לה אמר רב נחמן אמר רב מלמד שהיתה מתנבאה כשהיא אחות אהרן ואומרת עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל וכיון שנולד משה נתמלא כל הבית כולה אור עמד אביה ונשקה על ראשה אמר לה בתי נתקיימה נבואתיך וכיון שהטילוהו ליאור עמד אביה וטפחה על ראשה אמר לה בתי היכן נבואתיך והיינו דכתיב (שמות ב, ד) ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו לידע מה יהא בסוף נבואתה.

8. רש״י: אסתר ד:יד

וּמִי יוֹדֵעַ אִם לְעֵת כָּזֹאֹת הָגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת. וּמִי יוֹדֵעַ אִם יַחְפֹּץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ לַשָּׁנָה הַבָּאָה שֶׁהוּא זְמַן הַהֲרֵגָה. לְעֵת כָּזֹאֹת. שֶׁהוּא הָיָה עוֹמֵד בְּנִיסְן וּזְמַן הַהֲרֵגָה בַּאֲדָר לַשָּׁנָה הַבָּאָה. הָגַּעַתִּ לַמַּלְכוּת. אָם תַּגִּיעִי לְגִדֵּלָה שֵׁאַתִּ בָּהּ עַכִּשִּׁיו.

9. מהר"ל: אור חדש נד

ובמדרש (ילקוט שמעוני תהלים, תרפה, כב) יום ראשון אמרה אלי יום שני אמרה אלי יום שלישי צעקה בקול גדול אלי אלי למה עזבתני ד"א אלי בים אלי בסיני ועזבתני, וביאור זה כי יום ראשון כאשר לא היה נענה בתפילה אין ראיה שהש"י עזב אותה ולכך לא אמרה למה עזבתני בתפילה וכן ביום השני ג"כ עדיין לא אמרה אלי למה עזבתני אבל ביום השלישי שכבר שלשה ימים עברו ואין הש"י עוזב את הצדיקים בצרה יותר מג׳ ימים וכמו שנתבאר אצל וצומו עלי ג׳ ימים.

10. פחד יצחק: פורים לד

והנה בשנה מעוברת קוראין את המגלה באדר שני. וטעמא משום דסמכינן פורים לגאולת מצרים. ועלינו לדעת, כי כשם שגאולה מצרים יש לה "אנכי" משלה: אנכי--אשר הוצאתיך מארץ מצרים. כמו כן יש לה גם לגאולת פורים. "אנכי" משלה: אנכי הסתר אסתיר (אסתר מן התורה מנין שנאמר אנכי הסתר אסתיר) כלומר שתי דרכים יש לה לכנסת ישראל להכיר את האנכי, ע"י גאולת מצרים, ועוד ע"י גאולת פורים. ההכרה שכנסת ישראל מכירה את האנכי ע"י הגאולה דהסתר אסתיר, היא דוגמת כלי האור שניתן לו; ואילו ההכרה שכנסת ישראל מכירה את האנכי ע"י הגאולה דהסתר אסתיר, היא דוגמת ההכרה שאדם מכיר חבירו ע"י שלמד את עצמו להכירו בעזרת חוש אחר מלבד חוש הראיה. ומעתה נמשיך הקו הלאה; לכשיעלה עמוד השחר והשמש תצא בגבורתה. והאור של גילוי אלקות יהיה שבעתיים כאור החמה, כי אז בודאי שאותם כלי אור שכנסת ישראל היתה זקוקה להם מקודם. יתבטלו בדרך ממילא. ולכן, כל המועדים שהם זכר ליציאת מצרים, לכשיבא היום אשר בו תהיה הגאולה העתידה עיקר וגאולה מצרים טפל. והרי יש בכלל מאתים מנה גם כל המועדים יתכללו כאור השמש של גאולה. אלא דכל זה הוא בשאר המועדים, דיסודם הוא האור של גאולה מצרים; אבל גאולת דפורים אשר על ידה כנסת ישראל לימדה את עצמה להכיר את האנכי גם בחשך ובהסתר בודאי שזה ישאר קנין עולם בנפשה של כנסת ישראל אפילו לאחר שיעלה עמוד השחר. כל המועדים בטלים חוץ מפורים שנאמר וזכרם לא יסוף מזרעם.

'Mere anarchy is loosed upon the world:' Megillat Esther Dr. Avivah Zornberg

1. Rambam: Laws of Purim 2:18

All Prophetic Books and the Sacred Writings will cease [to be recited in public] during the messianic era except the Book of Esther. It will continue to exist just as the Five Books of the Torah and the laws of the Oral Torah that will never cease. Although ancient troubles will be remembered no longer, as it is written: "The troubles of the past are forgotten and hidden from my eyes" (Isaiah 65:16), the days of *Purim* will not be abolished, as it is written: "These days of *Purim* shall never be repealed among the Jews, and the memory of them shall never cease from their descendants" (Esther 9:28).

2. Sfat Emet: Purim [635] (1875)

The Sages did not command that feasting and rejoicing begin in the evening of Purim, because the text indicates that the Megilla reading precedes these commandments (nizkarim ve-na'asim) and the reading applies mostly to the daytime. Tosafot proved from that that the festive meal is celebrated only in the daytime. Therefore, it is only after completing of the Megilla reading - and as a result of the reading - that the illumination of the miracle is aroused. "And the days are remembered and performed....To make them days of feasting and rejoicing." As we have said, the awareness of the miracle is aroused by the reading.

3. Rashi: Esther 9:26

For this reason ... because of all that is narrated in this letter. These days were designated, and therefore it [the Megillah] was written for the future generations to know.

Why they saw fit. Those who did these deeds, that they did them.

And what happened to them as a result. What did Achashveirosh see that he used the sacred vessels, "and what happened to them as a result," that Satan came and danced among them and slew Vashti. What did Haman see that he became jealous of Mordechai, "and what happened to him as a result," that they hanged him and his sons. What did Mordechai see that he did not kneel or prostate himself, and what did Esther see that she invited Haman?

4. Rashi: Esther 1:1

He was the king of Persia who reigned in place of Koresh at the end of the seventy years of the Babylonian exile.

5. Babylonian Talumd: Megillah 13b

Once the lot fell on the month of Adar, he, Haman, greatly rejoiced, for he saw this as a favorable omen for the execution of his plans. He said: The lot has fallen for me in the month that Moses died, which is consequently a time of calamity for the Jewish people. But he did not know that not only did Moses die on the seventh of Adar, but he was also born on the seventh of Adar, and therefore it is also a time of rejoicing for the Jewish people.

6. Esther Rabbah: 6:6

Mordechai and David were given a hint and they sensed it. Of Mordechai we read that Mordechai walked every day before the court of the women's house (Esther 2:11). He thought to himself: How is it possible that

this righteous maiden should be married to an uncircumcised man? It must be because some great calamity is going to befall Israel and they will be delivered through her.

7. Babylonian Talmud: Sotah 13a

"And Miriam the prophetess, the sister of Aaron, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances" (Exodus 15:20). The Gemara asks: Why is Miriam referred to as "the sister of Aaron," and not the sister of Moses? Rav Amram says that Rav says, and some say that Rav Naḥman says that Rav says: This teaches that Miriam already prophesied when she was still the sister of only Aaron, i.e., before Moses was bosaid to her: My daughter, where is your prophecy? And this is as it is written: "And his sister stood afar off, to know what would be done to him" (Exodus 2:4), i.e., to know what will be the ultimate resolution of her prophecy.

8. Rashi: Esther 4:14

Who knows whether, at this time next year, you will retain your royal position. [I.e.,] "And who knows whether the king will desire you next year, which is the time of the massacre."

At this time next year. For he was presently in Nisan, and the time of the massacre was in Adar of the next year.

You will retain your royal position. If you will attain the greatness which you now enjoy.

- 9. Maharal: Or Hadash is not available in English.
- 10. Pachad Yitzhak is not available in English.

